Vladimir ZAGAEVSCHI

Nume de familie şi prenume româneşti basarabene deformate de funcţionarii alolingvi în context diglosic

V.Z. – conf. univ. dr., Facultatea de Litere, U.S.M. Domenii de cercetare: fonetica, dialectologia, gramatica istorică a limbii române. Cursuri speciale elaborate: Probleme de fonologie, Probleme de ortografie a limbii române, Bazele teoretice ale ortografiei ş.a.

În contextul lingvistic diglosic, în care s-a aflat Basarabia, dar şi Transnistria, sub regimul ţarist şi, mai ales, sub cel sovietic, timp de peste 200 de ani / 2 secole, multe nume de familie româneşti, dar şi prenume, erau deformate, uneori chiar falsificate, de către administratori, funcţionari, iar mai apoi, papagaliceşte, de către toţi cei care nu ne cunoşteau limba – ruşi şi rusofoni. Au fost înregistrate şi cazuri când unele prenume, atât masculine, cât şi feminine erau respinse, neadmise, francamente cenzurate şi schimbate / înlocuite cu alte corespondente anumitor *regulamente şi circulare interne*, atestate în dicţionare şi îndreptare speciale de nume de persoană *moldoveneşti* [vezi şi: M. Cosniceanu, p. 127-132; N. Dabija, p. 1].

Deformările şi falsificările se produceau în formă orală, dar, mai apoi, şi în formă scrisă. Sau viceversa: în formă scrisă ca ulterior să fie propagate şi statornicite în formă orală.

Cele mai multe şi mai bizare schimonosiri şi falsificări se comiteau în cadrul serviciilor de la birourile de paşapoarte, oficiilor de stare civilă, în registrele şcolăreşti şi studenţeşti, la întocmirea a fel de fel de liste (la contabilitate, selsovet, kolhoz ş.a.).

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

Materialul factologic din articolul de faţă a fost adunat din mediul oral al vorbitorilor şi excerptat, mai ales, din mijloacele de comunicare în masă (ziare, reviste, radio, televiziune), cărţi de telefoane, diverse liste, inclusiv cele din registrele studenţeşti ş.a.

Deformări prin schimbarea locului accentului la numele de familie

În limba rusă locul accentului este imprevizibil[1]. În cuvinte diferite, în aceleaşi condiţii fonetice, accentul poate să cadă pe prima silabă, pe cea din mijloc sau pe cea finală (de ex.: *jénşcina* „femeie" – *mujcína* „bărbat" – *tolşciná* „grosime"; *ózero* „iaz" – *oknó* „fereastră").

În limba română accentul, deşi considerat liber, înregistrează totuşi anumite regularităţi, cu alte cuvinte, constituie, mai degrabă, o limbă cu accent limitat sau condiţionat:

Cuvintele terminate în consoană, fie nederivate (*bărbát, copác, copíl, nisíp*), fie derivate cu sufixe (*bărbăţél, copiláş, copăcél, nisipós*), sunt, de regulă, oxitone, accentul căzând pe ultima silabă.

Cuvintele terminate în vocală sunt, în majoritatea absolută a cazurilor, paroxitone, accentul, căzând pe a doua silabă de la sfârşit (*albí**n**ă, capit**á**lă, mulţí**m**e* ş.a.) [V. C. Zagaevschi, p. 166-173; N. Corlăteanu, V. Zagaevschi, p. 162-165, p. 176-177].

În condiţii de natură fonetică, cu diferenţe tranşante privind locul accentului în cuvânt în cele două limbi, numeroase nume de familie româneşti au fost deformate, mutilate în rostire de către alolingvi, conform regulilor limbii dominante, iar mai apoi, prin deprinderi, în mod mecanic, şi de către băştinaşi.

Au existat două modele de schimonosire în rostire prin accent rusesc a numelor de familie româneşti:

Nume de familie ruseşti gen: *Céhov, Górkii, Lérmontov, Lévicev, Málţev, Mélnic, Míşin, Mólotov, Nósov, Púşkin, Sáharov, Şólohov, Ţárik, Vólkov* ş.a., de altfel, deosebit de numeroase, au asimilat numele de familie româneşti, terminate în consoană şi deci cu accentul corect pe ultima silabă:

✓ *Albót* (>Álbot)[2], *Antóci* (>Ántoci), *Arnăút / Arnăútu* (> Arnáut);

✓ *Blăjín / Blăjínu* (> Blájin), *Bodrúg* (> Bódrug), *Bondári / Bondáru* (> Bóndari), *Botnári / Botnáru* (> Bótnari);

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

✓ *Calíc / Calícu* (> Cálic), *Călín* (> Cálin), *Cărăúș* (> Caráuș), *Chetrúș* (> Chétruș), *Ciobán / Ciobánu* (> Céban), *Cioráp* (> Cérap), *Ciréș* (> Céreș), *Costáș* (> Cóstaș), *Cováli* „fierar" (> Cóvali);

✓ *Donós* (> Dónos);

✓ *Fuiór* (> Fúer);

✓ *Găínă* (> Gaina);

✓ *Harbúz* (> Gárbuz), *Holbán* (> Gólban);

✓ *Izmán / Izmánă* (> Ízman);

✓ *Lucáș / Lucáșu* (> Lúcaș);

✓ *Malcóci* (> Málcoci), *Marín* (> Márin);

✓ *Mazúr / Mazúru* (> Mázur);

✓ *Părău* „pârâu" (> Pérev), *Prodán* (> Pródan), *Pușcáș / Pușcáșu* (> Púșcaș);

✓ *Rotári / Rotáru* (> Rótari);

✓ *Smochín* (> Smóchin)[3];

✓ *Șerbán* (> Șcérban);

✓ *Tofán* (> Tófan), *Tufári* (> Túfari) ș.a.

Numele de familie ruseşti şi ucraineşti bisilabice, terminate în *-ó* (acc.), gen: *Fed'kó, Jilkó, Mahnó, Șișkó* ș.a., au determinat deformarea, schimonosirea în rostire, prin accent, dar uneori şi prin anumite sunete, a numeroaselor nume de familie româneşti basarabene bisilabice, terminate în vocalele *-ă* sau *-u* neaccentuate: *Cúșcă* (> Cușcó), *Éțcu* (> Ețcó), *Hríncă* (> Grincó), *Hrițcu* (> Grițcó), *Iúncu* (> Iuncó), *Léică* „pâlnie" (> Leicó), *Sáuca*[4] / *Sávca* (> Savcó), *Schíță / Schíțcu* (> Schițcó), *Zúbcu* (> Zubcó) ș.a.

Deformări prin neglijarea semnelor diacritice la vocalele *ă, â*

Neglijarea în scris, iar mai apoi şi în vorbire de către cei ce nu ne cunoaşteau nici limba, nici alfabetul, nici semnificaţia sonoră a semnelor diacritice la vocale, a condus la schimonosirea a mai multor nume de familie româneşti: *Babălúngă* (> Babilúnga), *Barbăróșă* (> Barbaróșa), *Brânzílă* (> Brânzíla)[5], *Găínă* (> Gáina / Gaín), *Negruvódă* (> Negrivóda), *Pălănceánu* (> Palanceán), *Tărâță* (> Teríța), *Țărnă* (> Țérna) ș.a.

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

Deformări prin înlocuirea unor vocale finale (*-e* / *-ie*) cu un diftong descendent (*-ii*)

Numele de familie şi prenumele masculine, terminate în vocala *-e* (*Gheorghe, Ipate* ş.a.) şi / sau în hiatul *-ie* (*Anatolie, Vitalie* ş.a.), sunt transcrise, iar mai apoi şi rostite, după modelul rusesc, cu *-ii* (diftong descendent) la final:

Nume de familie: *Dárie* (> Dárii), *Enáche* (> Enáchii), *Ipáte* (> Ipátii), *Istráte* (> Istrátii), *Sofrónie* (> Sofrónii), *Terínte* (> Teréntii), *Vrábie* (> Vrád'ii) ş.a.

Prenume: *Anatólie* (> Anatólii), *Arcádie* (> Arcádii), *Ghenádie* (> Ghenádii), *Gheórghe* (> Gheórghii)[6], *Grigóre* (> Grigórii), *Iúrie* (> Iúrii), *Procópie* (> Procópii), *Profírie* (> Profírii), *Savélie* (> Savélii), *Vasíle* (> Vasílii), *Vitálie* (> Vitálii), *Zinóvie* (> Zinóvii) ş.a.

Deformări prin înlocuirea unor vocale finale cu sufixul slav *-ov*

În cele mai multe cazuri, numele de familie româneşti, terminate în vocalele *-ă* sau *-u*, erau transcrise, dar mai apoi pronunţate, cu sufixul slav *-ov*. Acest sufix, în percepţia alolingvilor, a ruşilor, este identificat cu sunetele româneşti sus-numite, întrucât, după cum se ştie, în limba rusă gradul de labializare / rotunjire a vocalei *o* în poziţie neaccentuată este mediu, adică mai slab decât în română şi franceză şi mai puternic decât în engleză [N. Corlăteanu, Vl. Zagaevschi, p. 62]. Aşadar: *Buzílă* (> Buzílov), *Cârpálă* (> Chirpálov), *Cunúnă* (> Conunóv), *Delabálta*[7] (> Delibáltov), *Dohotáru* (> Dogotarióv), *Ioníţa* (> Ioníţov), *Sorbálă* (> Sorbalóv), *Tănásă* (> Tanásov), *Tărcátu* (> Tarcátov)[8], *Untílă* (> Untílov), *Vutcăréa* „votcă rea" (> Vutcarióv) ş.a.

Defomări prin redarea în scris a consoanei lariginale sonore *h* prin litera *g* după modelul slav

Limba rusă şi limba ucraineană posedă în sistemul lor fonetic, în rostire, un sunet consonantic laringal sonor *h*, care în scris se redă prin litera *g*. De exemplu, ei rostesc: *Hahárin, Hrîşin, Hrihorii*, dar scriu: *Gagarin, Grişin, Grigorii.*

Graiurile moldoveneşti şi, în general, graiurile de tip moldovenesc (în viziunea lui Al. Philippide, I. Iordan, Em. Vasiliu, I. Gheţie, N. Sara-

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

mandu ş.a.) au împrumutat de la slavi, în special de la ucraineni, acest sunet consonantic laringal sonor *h*, inexistent în graiurile de tip muntenesc şi în limba română literară.

În timpul administrării ţariste şi sovietice, numele de familie, rostite cu laringala sonoră *h*, erau scrise cu litera *g* după modelul slav, iar mai apoi, rostite corespunzător: *Hadârcă* (> Gadârca), *Hagíu* (> Gagíu), *Haidău* (> Gaidău), *Haiduc* (> Gaiduc), *Handrabură* (> Gandrabura), *Hangánu* (> Gangan), *Harabagiu* (> Garabagiu), *Harába* (> Garába), *Harbuz* (> Garbuz), *Harştea* (> Garştea), *Hămurari / Hămuraru* (> Gamurari), *Hâncu* (> Gâncu), *Herţa* (> Gherţa), *Hloabă* (> Globa), *Hodonoagă* (> Godonoga), *Hodorogea* (> Godorogea), *Holban* (> Golban), *Horea* (> Gorea / Gore)[9], *Hríncă* (> Grincó), *Dohot* (> Dogot), *Dohotari / Dohotaru* (> Dogotari) ş.a.

Denaturări cauzate de multiple fenomene de natură fonetică (accent, schimbări de sunete), care uneori coduc la imposibilitatea de a mai putea descifra etimologia

Mutilarea numelor de familie româneşti se făcea, deseori, în rostire, concomitent, prin schimbarea locului accentului, dar şi prin diverse schimonosiri de sunete (cu repercusiuni asupra formei scrise), datorită particularităţilor specifice în rostirea sunetelor limbii dominate, în cazul limbii române, percepute de alolingvi prin prisma rostirii sunetelor limbii ruse, a limbii dominante, altfel spus, prin aplicarea altei baze de articulaţie a sunetelor la rostire şi a altei modalităţi de a le percepe.

Cât priveşte schimbările de sunete în rostire şi transcrierea lor prin litere dintr-o limbă în alta, ele depind de două sisteme fonologice diferite. În sistemul vocalic al limbii ruse nu există vocale de tipul *ă, î*, posterioare nelabiale sub aspect fiziologic şi cu tonalitate gravă sub aspect acustic, ca în limba română. Limba rusă înregistrează şase foneme vocale: *e, i* (anterioare; acute), *a, î* (ы) (mediale, centrale, neutre; difuze, înclinate spre o tonalitate acută) şi *o, u* (posterioare; grave) [M. V. Panov, p. 41, p. 43). De aceea, reprezentanţii limbii ruse rostesc vocalele româneşti *ă, î* cu articulaţie anterioară şi tonalitate acută, aşa ca pe *e, i*. Tot aşa le şi percep.

În cele ce urmează prezentăm câteva dintre acele nume de familie româneşti care au fost supuse avalanşei schimonosirilor. Pentru unele dintre ele este practic imposibil de descifrat etimologia. Aşadar:

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

• Schimonosiri prin accent și sunete: *Babăl**ă**u* (> Bábelev), *Babâr**ă*** „babă rea" (> Bábire), *Brán**i**ște* (> Briníșter), *Brăd**í**ș* (> Brád'iș / Brághiș), *Bârgh**i**e* (> Bérghia), *Ciorch**í**nă* (> Cérchina), *Cunúnă* (> Conunóv), *Părău* „pârâu" (> Pérev), *Șăpticâni* „șapte câini" (> Șept**í**chin) ș.a.

• Schimonosiri prin sunete: *Bulihár*[10] (> Boligári), *Cârpálă* (> Chirpálov); *Ghidirím* (> Dederém), *Hârșteoágă*[11] (> Gherștéga), *Oaienéagră* (> Oinégra), *Ouátu* (> Uátu), *Roadedeál* (> Rodighe*á*l), *Tăráță* (> Ter**í**țe), *Vutcăréa* „vodcă rea" (> Vutcarióv) ș.a.

Cazuri individuale specifice de deformări, falsificări și chiar interziceri și schimbări ale numelor

Nume de familie

Despre cazurile de deformare și mutilare a numelor de familie și a prenumelor aflăm chiar din mărturisirile posesorilor de documente, ale celor afectați. Astfel, o victimă a fenomenului de falsificare a numelor povestește că în perioada sovietică, primind pașapoartele familiei, a constatat că tatăl, capul familiei, a fost trecut cu numele de familie *Coráp* (în loc de numele corect *Cioráp*), mama a fost înscrisă *Ceráp*, iar ceilalți membri ai familiei – cu numele de familie *Cioráp* (varianta corectă) [„Literatura și arta", p. 2]. O altă victimă mărturisește că în adeverința de naștere (în *metrică verzuie, veninoasă*) a fost înscris cu prenumele *Ivan*, în loc de *Ion*, și cu patronimicul, în formă rusească, *Anatolievici*, adică al lui *Anatolie*, pe când pe tatăl său îl chema *Anton* [„Literatura și arta", nr. 11 (35-76), p. 2].

În satul Pașcani, raionul Hâncești, poți întâlni multe nume de familie *Hangánu,* dar și *Gangán* [LRM, p. 163], iar în satul Palanca, raionul Ștefan Vodă, numele de familie *Ghidirím* circulă alături de numele deformate *Dederém* [LRM, p. 79-81].

Scriitorul, publicistul și academicianul Nicolae Dabija scria că în satul său de baștină, Codreni, jud. Chișinău, „un sfert de sat e (cu numele de familie) *Untílă,* iar alt sfert – *Untílov*. Au apărut și vreo câțiva *Untílo*" [Dabija, p. 1].

Scriitorul moldovean basarabean, cu pseudonimul literar Bogdan Istru, înscris în buletinul său de naștere *Ion Bădărău*, își semna, după război (1945), poeziile *Ivan*[12] *Bódârev* [Dabija, p. 1], iar scriitorul mol-

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

dovean din Transnistria (din R.A.S.S.M.) *Nichita Mórcov* își semna poeziile cu numele de familie *Márcov*.

Un caz identic, mai actual, din vremea socialismului „dezvoltat", ni-l semnalează scriitorul Nicolae Dabija: un cunoscut de-al său a fost înscris în pașaport cu numele de familie *Márcov*, în contrast cu numele tatălui, care purta, de fapt, numele de familie *Mórcov* [Dabija, p. 1].

Prenume

În satul de baștină al semnatarului acestor rânduri, Palanca, jud. Soroca, îndată după război (1945), unui băiat cu numele de botez *Mircea*, de cum s-a dus la școală, în registru i-a fost schimbat numele în *Dumitru*, pe motiv că *Mircea* era considerat nume românesc[13]. *Dumitru* i-a rămas numele în acte pe viață.

Nicolae Dabija pomenea un caz similar. Un consătean de-al său, *Napoleon Untilă* (s. Codreni, jud. Chișinău), după ce se înscrisese la o școală din Chișinău, s-a întors acasă cu numele *Anatólii* (schimbat, dar și deformat: *Anatólii*, nu *Anatol* sau *Anatolie*) [Dabija, p. 1].

Unui coleg de-al subsemnatului i s-a refuzat la oficiul de stare civilă de a-și înregistra fiica nou-născută cu numele *Lolita*, pentru că acest nume nu figura într-un îndreptar de nume *moldovenești*. La insistența colegului, care a găsit în sursa respectivă numele *Lola*[14], iar *Lolita* a fost recunoscut drept diminutiv de la aceasta, funcționarul, până la urmă, s-a lăsat convins și a înregistrat numele *Lolita*.

Prin anii '90 ai secolului trecut, ani de independență a Republicii Moldova, specialiștii antroponimiști veneau cu recomandări în vederea corectării numelor de familie deformate, mutilate. Dar și în acea perioadă oficiile de stare civilă își permiteau eschivări, motivate prin explicații de genul: „avem regulamentele și circularele noastre interne" [„Literatura și arta", p. 1]. Tot pe atunci un preot (un preot!), în biserică, la o cununie, a refuzat să treacă numele *Rodica*, substituindu-l cu *Raisa* [*ibidem*].

Erau însă înregistrate fără nicio restricție prenume ca: *Arcadie, Artiom, Artur, Ghenadie, Igor, Oleg, Rostislav, Ruslan, Stanislav, Vladlen* (abreviat de la *Vladimir Lenin*), Zosim (masculine); *Maia, Oxana, Rostislava, Ruslana, Stanislava, Svetlana / Sveta, Vladlena* (vezi: *Vladlen*), *Zoia* (feminine) ș.a.[15]

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

Realitatea a influenţat norma şi totdeauna au existat tendinţe de a le da copiilor nou-născuţi prenume *mai altfel*, mai exotice[16]. Sunt cunoscute persoane concrete, care, începând cu anii ’90 ai secolului trecut, după proclamarea independenţei Republicii Moldova, au început să se numească şi să semneze *Alécu*, în loc de *Oleg*, şi *Luminiţa*, în loc de *Svetlana / Sveta*.

După declaraţia de independenţă a Republicii Moldova, persoanele care au avut de suferit de pe urma deformărilor şi denaturărilor numelor de familie şi a prenumelor, iar, uneori, şi din cauza interzicerii unor prenume, au beneficiat de posibilitatea să le corecteze, de a le reda forma tradiţională, etimologică.

Spre regret, corectarea se face, deseori, în conformitate cu normele ortografice în vigoare, prevăzute pentru numele comune (apelative), ceea ce conduce la nişte forme hipercorecte. Asemenea modalităţi de corectare a numelor de familie sunt recomandate chiar de unii antroponimişti.

Cert este că la corectarea numelor de familie uneori se neglijează specificul dialectal. Pentru Moldova, mai ales pentru partea ei de nord, unde se atestă fenomenul asimilării vocalelor după schema *ă-á* > *a-á* (ex.: *balán, barbát, caráre, pasát*), numele de familie *Balán, Pasát, Stratán* ş.a. nu pot fi „corectate” în: *Bălán, Păsát, Strătán* ş.a., forme, pe care le putem întâlni în presă, sau nume de familie ca: *Bucatári, Cojocári, Rotári, Vacári* ş.a. „corectate” în *Bucătáru, Cojocáru, Rotáru, Văcáru* ş.a.[17] Cu alte exemple şi observaţii la subiect vom reveni într-un articol aparte.

Note

[1] „Drept exemplu de limbă cu accent imprevizibil, mobil şi flexibil poate servi limba rusă” [A. A. Reformatskii, p. 195]. „Accent mobil, dificil de prezis” (în limba rusă) [LL, p. 211).

[2] Aici şi mai departe, în paranteze, sunt date numele de familie deformate prin accent, deci incorecte.

[3] În Parlamentul Republicii Moldova, un deputat, referindu-se la unul dintre colegii săi, l-a numit *domnul Smochín* (varianta corectă), la care acesta a reacţionat indignat, replicându-i că numele său este *Smóchin* (varianta incorectă).

[4] În Basarabia există nume de familie *Sáuca*, dar acest nume îl poartă şi un sat din r-nul Ocniţa, jud. Hotin.

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

[5] Un purtător al respectivului nume de familie se mândrea cu această formă (lipsa diacriticului), pentru că, spunea el, în felul acesta i s-a păstrat dezinența *-a* latin, nefiind înlocuit cu litera *э* (*ă*) slavonesc.

[6] Un consătean de-al subsemnatului povestea cum, fiind invitat în vizită la nunta unui nepot de al său, care locuia la Moscova, la vamă a fost întors, întrucât în invitație era numit *Gheorghe*, iar în pașaport – *Gheorghii.* Din cauza unor asemenea inconsecvențe în documente mulți au suportat și continuă să suporte neplăceri.

[7] *Delabálta* ca și *Delavrancea*. *Balta* este un orășel din Transnistria (fostă R.A.S.S. Moldovenească). Începând cu anul 1940, Balta aparține Ucrainei.

[8] Această formă a numelui de familie, *Tarcátov,* am întâlnit-o într-un afiș electoral în orașul Cahul.

[9] De la numele românesc de familie și de botez *Horea* s-a ajuns la *Gore* (rus. *gore* „durere, tristețe, jale").

[10] *Bulihar*, subst. zool. (reg.) – Vultan [DD I-V, p. 1755].

[11] Numele de familie figurează în [M. Cosniceanu, p. 42]. Ca nume comun (apelativ) nu este înregistrat nici în DEX, nici în [DD I-V, p. 134].

[12] Basarabia era plină de *Ivani,* dar au mai rămas mulți și până azi. Prin școli, gimnazii și licee, prin instituții medicale mai poți auzi și adresări mai vechi: *Adela Ivanovna, Dora Ivanovna, Ivan Vasilivici* ș.a.

[13] În realitate numele *Mircea e de origine veche slavă* [Al. Graur, p. 58, p. 63, p. 121; M. Cosniceanu, p. 59-60], frecvent întâlnit în documentele slavo-moldovenești din prima jumătate a sec. al XV-lea, de asemenea în cântecele și basmele populare românești [M. Cosniceanu, p. 60].

[14] Prenumele *Lola* figurează în [A. Eremia, M. Cosniceanu, p. 68; M. Cosniceanu, p. 19]. Prenumele *Lolita* îl poartă cunoscuta cântăreață latino-americană *Lolitta Torres* și personajul principal din romanul cu același titlu al scriitorului rus Vl. Nabokov.

[15] Aceste prenume au fost extrase din [A. Eremia, M. Cosniceanu, p. 36-59; M. Cosniceanu, p. 15-20].

[16] Niște cunoscuți amânau punerea numelui băiețelului nou-născut. Spuneau că se mai gândesc la un nume frumos. Mai *aleg*. Nu se grăbesc. Peste vreo săptămână i-am întrebat ce nume totuși i-au pus. – *Aleg,* – a fost răspunsul. Le-am replicat: – Cât o să mai *alegeți*?Atâtea nume frumoase sunt. – *Aleg, Aleg* îl cheamă. Am înțeles că îl cheamă *Oleg* (*Aleg* în rostire rusească).

[17] În această privință ne-am pronunțat în unele din articolele noastre [Zagaevschi, p. 172-181; Zagaevschi, p. 54-56].

Bibliografie

Cărți / Volume

1. N. Corlăteanu, Vl. Zagaevschi, *Fonetica*, Editura Lumina, Chișinău, 1993.
2. M. Cosniceanu, *Dicționar de prenume și nume de familie purtate de moldoveni*, Redacția Principală a Enciclopediei Moldovenești, Chișinău, 1991.
3. DD I-V 1985-1986. R. Ia. Udler, V. A. Comarnițchi, A. T. Cenușă, V. C. Pavel, A. N. Dumbrăveanu, V. F. Melnic ș.a., *Dicționar dialectal*, vol. I-V, Știința, Chișinău.

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)

4. DEX 1975. I. Coteanu, M. Seche (ed.), *Dicționarul explicativ al limbii române*, Editura Academiei, București.
5. A. Eremia, M. Cosniceanu, *Nume de persoane*, Editura Cartea Moldovenească, Chișinău, 1968.
6. Al. Graur, *Nume de persoane*, Editura Științifică, București, 1965.
7. LL 1981. M. Sala, I. Vintilă-Rădulescu, *Limbile lumii. Mică enciclopedie*, Editura Științifică și Enciclopedică, București.
8. LRM 2012. *Localitățile Republicii Moldova. Itinerar documentar-publicistic ilustrat*, vol. 10, Fundația „Draghiștea", Chișinău.
9. M. Cosniceanu, *În lumea numelor*, Știința, Chișinău, 1981.
10. M. V. Panov, *Русская фонетика*, Просвещение, Москва, 1967.
11. A. A. Reformatskii, *Введение в языкознание*, Просвещение, Москва, 1967.
12. A. V. Superanskaia, *Как вас зовут? Где вы живёте?*, Наука, Москва, 1964.

Articole

1. M. Cosniceanu, *Nume românești cu sufixe slave (preferate de purtători sau impuse de administratori)*. În „Omagiu profesorului universitar Ion Melniciuc, LXX", CEP USM, Chișinău, 2012.
2. N. Dabija, *Despre numele basarabenilor*, în „Literatura și arta", Chișinău, 5 (3413), 3 februarie 2011.
3. Vl. C. Zagaevschi, *Culorile accentului*, Știința, Chișinău, 1988.
4. Vl. Zagaevschi, *Nume de familie românești (Doga, Goga, Goma, Moga, Popa, Zota)*, în „Limba Română", Chișinău, nr. 1-3 (139-141), 2007.
5. Vl. Zagaevschi, *Nume de familie românești cu formatul -arius (Morariu, Morari, Moraru, Morar)*, în „Limba Română", Chișinău, nr. 7-8 (157-158), 2008.
6. Vl. Zagaevschi, *Nume de familie românești arhaice și derivatele lor în zone periferice și insulare*, în *Numele și numirea. Actele Conferinței Internaționale de Onomastică. Ediția I*, Oliviu Felecan (ed.), Editura Mega, Cluj-Napoca, 2011.

BDD-A20699 © 2014 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:51 UTC)